

1053**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 12 października 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem.

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 48, poz. 555) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania i kalkulacji taryf przez przedsiębiorstwa energetyczne, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, przetwarzania, przesyłania i dystrybucji lub obrotu ciepłem,
- 2) rozliczeń w obrocie ciepłem między przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą ciepła.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne,
- 2) wytwórca ciepła — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła,
- 3) dystrybutor ciepła — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego,
- 4) wytwórca i dystrybutor ciepła — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła we własnych źródłach oraz przesyłaniem i dystrybucją ciepła wytworzonego we własnych źródłach lub zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego,
- 5) przedsiębiorstwo obrotu ciepłem — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się handlem ciepłem,
- 6) źródło ciepła — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła,
- 7) lokalne źródło ciepła — zlokalizowane w obiekcie źródło ciepła, które bezpośrednio zasila instalacje odbiorcze w tym obiekcie, dla których zamówiona moc cieplna nie przekracza 0,2 MW,
- 8) sieć ciepłownicza — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do obiektów, należące do przedsiębiorstwa energetycznego,
- 9) przyłącze — odcinek sieci ciepłowniczej, doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego, albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z obiektem,
- 10) węzeł cieplny — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych,
- 11) grupowy węzeł cieplny — węzeł cieplny obsługujący więcej niż jeden obiekt,
- 12) instalacja odbiorcza — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów cieplnych do odbiorników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie,
- 13) zewnętrzna instalacja odbiorcza — odcinki instalacji odbiorczych łączące grupowy węzeł cieplny lub źródło ciepła z obiektami,
- 14) obiekt — budowlę lub budynek wraz z instalacjami odbiorczymi,
- 15) układ pomiarowo-rozliczeniowy — dopuszczony do stosowania zespół urządzeń służących do pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła,
- 16) liczba punktów pomiarowych — łączną liczbę układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych w przyłączach do węzłów cieplnych oraz urządzeń, których wskazania stanowią podstawę do określenia udziału poszczególnych odbiorców w kosztach ciepła dostarczonego do grupowych węzłów cieplnych, obsługujących obiekty więcej niż jednego odbiorcy,
- 17) handlowa obsługa odbiorców — czynności związane z:
 - a) odczytywaniem wskazań oraz kontrolą układów pomiarowo-rozliczeniowych i urządzeń, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła lub ustalenia udziału odbiorcy w kosztach ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego,
 - b) obliczaniem należności, wystawianiem faktur i egzekwowaniem ich realizacji,
 - c) wykonywaniem kontroli dotrzymywania warunków umowy i prawidłowości rozliczeń,
- 18) moc cieplna — ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego do podgrzania określonego nośnika ciepła lub odebrana od tego nośnika w ciągu godziny,
- 19) zamówiona moc cieplna — ustaloną przez odbiorcę największą moc cieplną, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych, która powinna uwzględniać moc cieplną niezbędną dla:

- a) pokrycia strat ciepła w obiekcie, zapewniającą utrzymanie normatywnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach znajdujących się w tym obiekcie,
 - b) zapewnienia utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych, znajdujących się w tym obiekcie,
 - c) zapewnienia prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji, zgodnie z określonymi dla nich warunkami technicznymi i wymaganiami technologicznymi,
- 20) przyłączeniowa moc cieplna — moc cieplną ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danej sieci ciepłowniczej na podstawie zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców, po uwzględnieniu strat mocy cieplnej podczas przesyłania ciepła tą siecią oraz niejednoczesności występowania szczytowego poboru mocy cieplnej u odbiorców,
- 21) obliczeniowe natężenie przepływu dla sieci ciepłowniczej — natężenie przepływu nośnika ciepła odpowiadające przyłączeniowej mocy cieplnej dla danej sieci ciepłowniczej i parametrom nośnika ciepła dostarczanego ze źródła ciepła do tej sieci, określonym w tabeli regulacyjnej dla warunków obliczeniowych,
- 22) tabela regulacyjna — przedstawioną w postaci tabeli lub na wykresie zależność temperatury nośnika ciepła od warunków atmosferycznych,
- 23) warunki obliczeniowe — obliczeniową temperaturę powietrza atmosferycznego określoną dla strefy klimatycznej, w której zlokalizowane są obiekty, do których jest dostarczane ciepło,
- 24) sezon grzewczy — okres między wrześniem a majem roku następnego, w którym warunki atmosferyczne powodują konieczność ciągłego dostarczania ciepła w celu ogrzewania obiektów,
- 25) subsydiowanie skrośne — pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców,
- 26) uzasadnione koszty — koszty określone przez przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie ustawy i niniejszego rozporządzenia przy zachowaniu należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców i minimalizacji kosztów, niezbędne do wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przyłączenie do sieci ciepłowniczej, umowy sprzedaży ciepła lub umowy o świadczenie usług przesyłowych.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. Przedsiębiorstwo energetyczne opracowuje taryfę w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie uzasadnionych kosztów, w zakresie określonym w art. 45 ustawy,

- 2) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen,
- 3) eliminowanie subsydiowania skrośnego.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne kształtuje taryfę odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło, rodzaju odbiorców i charakteru ich zapotrzebowania na ciepło.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą, która nie wymaga uzyskania koncesji, lub zwolnione przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia opracowuje taryfę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie i rozporządzeniu oraz wprowadza ją do stosowania przy zawieraniu umów z odbiorcami.

§ 5. 1. Taryfa powinna, odpowiednio do prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, określać:

- 1) grupy taryfowe,
- 2) rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat, a także warunki ich stosowania,
- 3) bonifikaty, upusty i sposób ustalania opłat z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych obsługi odbiorców,
- 4) opłaty za nielegalny pobór ciepła.

2. Określone w taryfie ceny i stawki opłat różnicuje się dla poszczególnych grup taryfowych, odpowiednio do uzasadnionych kosztów.

3. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należność odpowiadającą zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w ciepło, określone w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych.

§ 6. 1. Określone w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat ustala się z uwzględnieniem standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych albo w odrębnych przepisach.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności:

- 1) zakres świadczonych usług dla odbiorców w poszczególnych grupach taryfowych,
- 2) standardy jakościowe obsługi odbiorców,
- 3) sposób obliczania opłat w przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego.

§ 7. 1. Taryfa wytwórcy ciepła zawiera:

- 1) ceny za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW,
- 2) ceny ciepła — wyrażone w złotych za GJ,
- 3) ceny nośnika ciepła — wody dostarczonej do napełniania sieci ciepłowniczych i instalacji odbiorczych oraz do uzupełnienia ubytków wody poza źródłem

ciepła lub nie zwróconych skroplin — wyrażone odpowiednio w złotych za metr sześcienny lub za tonę.

2. Taryfa wytwórcy i dystrybutora ciepła zawiera:

- 1) ceny za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW,
- 2) ceny ciepła — wyrażone w złotych za GJ,
- 3) ceny nośnika ciepła — wody dostarczonej do napełniania i uzupełnienia jej ubytków w instalacjach odbiorczych lub nie zwróconych skroplin — wyrażone odpowiednio w złotych za metr sześcienny lub za tonę,
- 4) stawki opłat abonamentowych — wyrażone w złotych za punkt pomiarowy,
- 5) stawki opłat stałych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej,
- 6) stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za GJ ciepła dostarczonego do przyłącza,
- 7) stawki opłat za przyłączenie do sieci — wyrażone w złotych za metr bieżący przyłącza.

3. Taryfa dystrybutora ciepła zawiera:

- 1) stawki opłat abonamentowych — wyrażone w złotych za punkt pomiarowy,
- 2) stawki opłat stałych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej,
- 3) stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za GJ ciepła dostarczonego do przyłącza,
- 4) stawki opłat za przyłączenie do sieci — wyrażone w złotych za metr bieżący przyłącza.

4. W przypadku zakupu ciepła od innych przedsiębiorstw energetycznych taryfa, o której mowa w ust. 2 i 3, określa warunki stosowania cen i stawek opłat, ustalonych przez te przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem § 8.

5. Taryfa przedsiębiorstwa obrotu ciepłem zawiera stawki opłat za obsługę odbiorców, wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej, oraz określa warunki stosowania cen i stawek opłat ustalonych przez inne przedsiębiorstwa energetyczne, z wyłączeniem stawek opłat abonamentowych.

6. W przypadku wytwarzania ciepła w lokalnym źródle ciepła, które nie jest wyposażone w układ pomiarowo-rozliczeniowy, taryfa zawiera:

- 1) stawki opłaty miesięcznej — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej lub w złotych za metr kwadratowy powierzchni lokali,
- 2) stawki opłaty sezonowej — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej lub w złotych za metr kwadratowy powierzchni lokali.

7. W przypadku wytwarzania ciepła w lokalnym źródle ciepła wyposażonym w układ pomiarowo-rozliczeniowy lub źródle ciepła, dla którego zamówiona moc cieplna nie przekracza 1 MW, bezpośrednio zasila-

jącym instalacje odbiorcze w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane, oraz w sąsiednich obiektach, taryfa zawiera:

- 1) stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW,
- 2) stawki opłaty za ciepło — wyrażone w złotych za GJ.

§ 8. Taryfa określa sposób ustalania cen za zamówioną moc cieplną oraz cen ciepła i cen nośnika ciepła, stosowanych w rozliczeniach z odbiorcami przyłączonymi do sieci ciepłowniczej w przypadku, gdy dostarczane tym odbiorcom ciepło i nośnik ciepła są:

- 1) wytworzone w kilku własnych źródłach ciepła,
- 2) wytworzone we własnych źródłach ciepła oraz zakupione od innych wytwórców ciepła,
- 3) zakupione w kilku źródłach ciepła, należących do jednego lub kilku wytwórców ciepła.

§ 9. 1. Taryfa może określać sposób ustalania opłat pokrywających koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwo energetyczne przedsięwzięcie i usług, o których mowa w art. 45 ust. 2 i 3 ustawy.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie indywidualnych kalkulacji tych opłat, na zasadach określonych w odrębnej umowie.

§ 10. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest w zależności od poziomu uzasadnionych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne za dostarczane ciepło do tych odbiorców, według następujących kryteriów:

- 1) źródła ciepła lub zespołu źródeł ciepła zasilających sieć ciepłowniczą,
- 2) sieci ciepłowniczej, którą ciepło jest przesyłane do węzłów cieplnych w postaci określonego nośnika ciepła,
- 3) miejsca dostarczania ciepła i wynikającego z tego zakresu usług przesyłowych, świadczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne,
- 4) wymagań odbiorców w zakresie niezawodności i ciągłości dostarczania ciepła.

2. Ustalając grupę taryfową, o której mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia się w szczególności odbiorców, którzy są zasilani w ciepło:

- 1) bezpośrednio z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne źródeł ciepła,
- 2) z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne wydzielonych sieci ciepłowniczych, w których nośnikiem ciepła może być woda lub para wodna o określonych parametrach i sposobie ich regulacji, w zależności od warunków atmosferycznych i zapotrzebowania na ciepło,
- 3) z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne węzłów cieplnych, z którymi są połączone instalacje odbiorcze obsługujące:
 - a) jeden obiekt,
 - b) więcej niż jeden obiekt, a zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne,

c) więcej niż jeden obiekt, a zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne.

3. Ustalając grupy taryfowe, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zróżnicowanie kosztów eksploatacji — źródeł ciepła, wydzielonych sieci ciepłowniczych, węzłów cieplnych i zewnętrznych instalacji odbiorczych, o których mowa w ust. 2, w zależności od tego, czy należą one, czy nie należą do przedsiębiorstwa energetycznego.

4. W przypadku odbiorców, do których ciepło jest dostarczane z lokalnych źródeł ciepła, do jednej grupy taryfowej mogą należeć odbiorcy zasilani ze źródeł, w których stosowany jest ten sam rodzaj paliwa.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 11. Uzasadnione koszty, na podstawie których obliczane są jednostkowe koszty oraz ustalane ceny i stawki opłat dla pierwszego roku stosowania taryfy, określa się na podstawie:

- 1) planowanych rocznych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, w tym kosztów finansowych związanych z obsługą kredytów bankowych, z wyłączeniem odsetek i opłat za nieterminowe realizowanie zobowiązań,
- 2) planowanych rocznych kosztów modernizacji i rozwoju oraz kosztów realizacji inwestycji z zakresu ochrony środowiska i związanych z tym kosztów finansowych.

§ 12. 1. Koszty, o których mowa w § 11 pkt 1, ustala się zgodnie z art. 44 i 45 ustawy oraz z zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne na poszczególne rodzaje działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, określone na podstawie sprawozdania finansowego, zbadanego zgodnie z przepisami o rachunkowości.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, określa się, przyjmując z roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy:

- 1) ilości wytworzonego i sprzedanego ciepła,
- 2) ilości dostarczonego do sieci ciepłowniczych i sprzedanego nośnika ciepła,
- 3) ilości punktów pomiarowych, według stanu na ostatni dzień roku,
- 4) wielkości zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali w przypadku lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6, według stanu na ostatni dzień roku.

§ 13. 1. Planowane koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła wytwarzanego w skojarzeniu z energią elektryczną w przedsiębiorstwach energetycznych, do których stosuje się obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy, oblicza się jako różnicę między łącznymi planowanymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania oraz magazynowania ciepła i energii elektrycznej wraz z kosztami modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska w danym źródle ciepła a przychodem z tytułu wytwarzania energii elektrycznej, według wzoru:

$$K_c = K_{ec} - E_s \times C_e$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_c — planowane koszty wytwarzania ciepła w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł),
- K_{ec} — planowane łączne koszty wytwarzania ciepła i energii elektrycznej w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł),
- E_s — wielkość sprzedaży energii elektrycznej w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w MWh),
- C_e — cenę energii elektrycznej ustaloną w taryfie dla danego źródła, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, określającymi szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej, w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł/MWh).

2. W przypadku innych niż określone w ust. 1 przedsiębiorstw energetycznych, w których występuje skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, planowane koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła oblicza się według wzoru:

$$K_c = K_{cs} + E_u \times C_e$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_c — planowane koszty wytwarzania ciepła w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł),
- K_{cs} — planowane koszty operacyjne, dotyczące urządzeń i instalacji służących do wytwarzania ciepła sprzedawanego odbiorcom w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł),
- E_u — obniżenie produkcji energii elektrycznej w ostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, spowodowane poborem pary z turbin przez urządzenia i instalacje służące do wytwarzania ciepła sprzedawanego odbiorcom (w MWh),
- C_e — cenę energii elektrycznej ustaloną w taryfie dla danego źródła, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy dla energii elektrycznej, lub cenę planowaną do uzyskania na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ustawy, w pierwszym roku stosowania taryfy dla ciepła (w zł/MWh).

3. Koszty wytwarzania ciepła i energii elektrycznej oraz cenę energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1

i 2, a także taryfy dla ciepła i energii elektrycznej dla źródeł ciepła, w których występuje skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, ustala się dla tego samego okresu.

§ 14. 1. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, w tym koszty modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska, dzieli się na poszczególne grupy taryfowe i na poszczególne rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, o której mowa w ust. 1, nie może ulec zmianie w okresie obowiązywania taryfy.

§ 15. 1. Koszty wynikające z inwestycji modernizacyjnych, rozwojowych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w § 11 pkt 2, ustala się jako roczne koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji, przekazywanych do eksploatacji po zakończeniu tych inwestycji.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala na podstawie obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu inwestycji oraz określonego w tym planie sposobu finansowania i harmonogramu realizacji poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie:

- 1) wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła — planu inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i związanych z ochroną środowiska dla źródeł ciepła,
- 2) przesyłania i dystrybucji ciepła — planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na ciepło, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

3. Koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności:

- 1) odpisy amortyzacyjne, a w przypadku zakładów budżetowych — odpisy umorzeniowe, obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami dla środków trwałych przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska,
- 2) odsetki od kredytów zaciągniętych na realizację tych inwestycji oraz koszty finansowe związane z obsługą tych kredytów,
- 3) koszty kalkulacyjne, związane z eksploatacją nowych urządzeń i instalacji w zakresie kosztów robocizny, zużycia materiałów, paliw, energii, wody, usuwania odpadów, kosztów transportu, remontów i innych kosztów, wynikających z rodzaju urządzeń i instalacji oraz warunków ich pracy.

4. Planowane koszty rozwoju w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła, stanowiące podstawę kalkulacji

stawek opłat za usługi przesyłowe, nie mogą obejmować kosztów wynikających z nakładów, o których mowa w § 24 ust. 4, stanowiących podstawę do obliczenia stawek opłat za przyłączenie.

§ 16. Koszty, o których mowa w § 11—15, odpowiednio do zakresu prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, obejmują:

- 1) koszty stałe i koszty zmienne wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska, a także koszty:
 - a) utrzymania zapasów paliw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy,
 - b) zakupu ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy,
 - c) utrzymania źródeł ciepła przewidzianych w programie pracy sieci ciepłowniczych, pracujących tylko w okresie największego poboru mocy cieplnej w sezonie grzewczym,
- 2) koszty stałe i koszty zmienne pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w tym zakresie,
- 3) koszty handlowej obsługi odbiorców,
- 4) koszty stałe i koszty zmienne przesyłania i dystrybucji oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła siecią ciepłowniczą od źródła ciepła do przyłączy, wraz z kosztami rozwoju związanymi z przyłączaniem obiektów do tej sieci, a także koszty związane z:
 - a) magazynowaniem i przepompowywaniem wody krążącej w sieci ciepłowniczej,
 - b) stratami mocy cieplnej, stratami ciepła i ubytkami nośnika ciepła podczas przesyłania,
- 5) koszty stałe i koszty zmienne przesyłania i dystrybucji ciepła oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w zakresie:
 - a) usług przesyłowych związanych z eksploatacją węzłów cieplnych, z którymi są połączone instalacje odbiorcze obsługujące jeden obiekt,
 - b) usług przesyłowych związanych z eksploatacją grupowych węzłów cieplnych,
 - c) usług przesyłowych związanych z eksploatacją zewnętrznych instalacji odbiorczych wraz z kosztami rozwoju związanymi z przyłączaniem obiektów do tych instalacji,
- 6) koszty obsługi odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem.

§ 17. W przypadku gdy odbiorca udostępnia przedsiębiorstwu energetycznemu prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła pomieszczenie węzła cieplnego, na zasadach ustalonych w odrębnej umowie, koszty ponoszone z tego tytułu przez przedsiębiorstwo energetyczne zali-

cza się do kosztów przesyłania i dystrybucji ciepła do odbiorców zasilanych z tego węzła.

§ 18. 1. Koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła, określone zgodnie z § 11—16, zwane dalej „kosztami wytwarzania ciepła”, stanowią podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów oraz bazowej ceny za zamówioną moc cieplną i bazowej ceny ciepła.

2. Jednostkowe koszty, o których mowa w ust. 1, oblicza się według wzorów:

$$K_{jm} = A \times (a \times K_{st} + K_{zm}) : N$$

oraz $K_{jc} = (1 - A) \times (a \times K_{st} + K_{zm}) : Q$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{jm} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej ceny za zamówioną moc cieplną dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła (w zł/MW),
- K_{jc} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej ceny ciepła dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła (w zł/GJ),
- K_{st} — planowane roczne koszty stałe wytwarzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła (w zł),
- K_{zm} — planowane roczne koszty zmienne wytwarzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła (w zł),
- A — wskaźnik udziału opłat za zamówioną moc cieplną w łącznych opłatach za tę moc i ciepło dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła, którego wartość nie może być wyższa od udziału kosztów stałych w łącznych kosztach wytwarzania ciepła i nie może przekroczyć wartości 0,3,
- a — współczynnik redukcyjny kosztów stałych, którego wartość w zależności od stosunku $N_{zain} : N_w$ wynosi:

$N_{zain} : N_w$	a
do 1,25	1,00
powyżej 1,25 do 1,40	0,95
powyżej 1,40	0,90

- N — moc cieplną, określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła, obliczoną na podstawie przyłączeniowej mocy cieplnej dla sieci ciepłowniczych i zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców odbierających ciepło bezpośrednio z tego źródła, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),
- N_{zain} — zainstalowaną moc cieplną w źródle ciepła, określoną dla ciepłowni i kotłowni lokalnej jako suma mocy znamionowej kotłów zainstalowanych w danym źródle ciepła w celu wytwa-

rzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła, a dla elektrociepłowni i elektrowni jako maksymalna trwała moc osiągalna danego źródła ciepła dla określonego nośnika ciepła, ustaloną na podstawie dokumentacji techniczno-ruchowej, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

- N_w — wykorzystaną moc cieplną, stanowiącą sumę określonych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła:
- mocy cieplnej przeznaczonej do sprzedaży odbiorcom,
 - mocy cieplnej niezbędnej do pokrycia potrzeb własnych tego źródła ciepła,
 - mocy cieplnej przeznaczonej do zużycia własnego na inne rodzaje działalności gospodarczej,
- ustaloną, na podstawie dokumentacji techniczno-ruchowej, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),
- Q — ilość ciepła w ostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła jako:
- 1) suma ilości ciepła sprzedanego odbiorcom, w przypadku wytwórcy ciepła, lub
 - 2) suma ilości ciepła sprzedanego odbiorcom i strat ciepła podczas przesyłania siecią ciepłowniczą, w przypadku wytwórcy i dystrybutora ciepła (w GJ).

§ 19. 1. Koszty pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła, określone zgodnie z § 11—16, zwane dalej „kosztami uzdatniania nośnika ciepła”, stanowią podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów i bazowej ceny nośnika ciepła.

2. Jednostkowe koszty, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako iloraz kosztów uzdatniania nośnika ciepła oraz sumy ilości nośnika ciepła dostarczonego, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, do sieci ciepłowniczych w celu ich napełniania i uzupełnienia ubytków w tych sieciach oraz sprzedanego odbiorcom w celu napełniania instalacji odbiorczych i uzupełnienia ubytków wody w tych instalacjach.

§ 20. 1. W przypadku lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6, oraz źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7, koszty stanowiące podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów i bazowych stawek opłat obejmują:

- 1) określone zgodnie z § 12 i 14 koszty stałe i koszty zmienne:
 - a) wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła,
 - b) pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła,

- c) eksploatacji zewnętrznych instalacji odbiorczych między źródłem ciepła i sąsiednimi obiektami, o których mowa w § 7 ust. 7,
- 2) określone zgodnie z § 15 planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska,
- 3) koszty planowane w związku z:
- utrzymaniem zapasów paliw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy,
 - handlową obsługą odbiorców.

2. Jednostkowe koszty dla lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6, oblicza się według wzorów:

$$K_{jrl} = 1/12 (0,3 \times K_1 : N_{ol}) \quad \text{lub} \quad K_{jrl} = 1/12 (0,3 \times K_1 : P_{ol})$$

$$K_{jsl} = 1/7 (0,7 \times K_1 : N_{ol}) \quad \text{lub} \quad K_{jsl} = 1/7 (0,7 \times K_1 : P_{ol})$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{jrl} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty miesięcznej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła (w zł/MW lub w zł/m² powierzchni lokali),
- K_{jsl} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty sezonowej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła (w zł/MW lub w zł/m² powierzchni lokali),
- K_1 — planowane roczne koszty, o których mowa w ust. 1, dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła (w zł),
- N_{ol} — zamówioną moc cieplną dla obiektów zasilanych z danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),
- P_{ol} — powierzchnię lokali w obiektach zasilanych z danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w m²).

3. Jednostkowe koszty dla źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7, oblicza się według wzorów:

$$K_{jzN} = 1/12 (0,3 \times K_z : N_{oz})$$

$$K_{jzQ} = 0,7 \times K_z : Q_{oz}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{jzN} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną dla danego rodzaju źródeł ciepła (w zł/MW),
- K_{jzQ} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za ciepło dla danego rodzaju źródeł ciepła (w zł/GJ),
- K_z — planowane roczne koszty, o których mowa w ust. 1, dla danego rodzaju źródeł ciepła (w zł),

N_{oz} — zamówioną moc cieplną dla obiektów zasilanych z danego rodzaju źródeł ciepła, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

Q_{oz} — ilość ciepła sprzedanego odbiorcom w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego rodzaju źródeł ciepła i określonego nośnika ciepła (w GJ).

§ 21. 1. Koszty handlowej obsługi odbiorców, o których mowa w § 16 pkt 3, stanowią podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów i bazowej stawki opłaty abonamentowej.

2. Jednostkowe koszty, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako iloraz kosztów handlowej obsługi odbiorców i liczby punktów pomiarowych, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy.

§ 22. 1. Koszty przesyłania i dystrybucji, o których mowa w § 16 pkt 4 i 5, stanowią podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów oraz bazowych stawek opłat za usługi przesyłowe w zakresie:

- sieci ciepłowniczej — dla grup taryfowych, do których zaliczani są odbiorcy pobierający ciepło z przyłączy,
- sieci ciepłowniczej i węzłów cieplnych — dla grup taryfowych, do których zaliczani są odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne węzłów cieplnych obsługujących jeden obiekt,
- sieci ciepłowniczej i grupowych węzłów cieplnych — dla grup taryfowych, do których zaliczani są odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne grupowych węzłów cieplnych,
- sieci ciepłowniczej i grupowych węzłów cieplnych oraz zewnętrznych instalacji odbiorczych — dla grup taryfowych, do których zaliczani są odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne grupowych węzłów cieplnych wraz z zewnętrznymi instalacjami odbiorczymi.

2. Jednostkowe koszty, o których mowa w ust. 1, oblicza się, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, według wzorów:

- dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

$$k_{sp} = B \times [K_{ps} : \sum N_s]$$

$$k_{zp} = (1 - B) [K_{ps} \times N_{gp} : \sum N_s] : Q_{gp}$$

- dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2:

$$k_{sw} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pw} : N_{gw}]$$

$$k_{zw} = (1 - B) [K_{ps} \times N_{gw} : \sum N_s + K_{pw}] : Q_{gw}$$

3) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3:

$$k_{swg} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pww} : (N_{gwg} + N_{giz})]$$

$$k_{zww} = (1 - B) [K_{ps} \times N_{gwg} : \sum N_s + K_{pww} \times N_{gwg} : (N_{gwg} + N_{giz})] : Q_{gwg}$$

4) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4:

$$k_{siz} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pww} : (N_{gwg} + N_{giz}) + K_{piz} : N_{giz}]$$

$$k_{ziz} = (1 - B) [K_{ps} \times N_{giz} : \sum N_s + K_{pww} \times N_{giz} : (N_{gwg} + N_{giz}) + K_{piz}] : Q_{giz}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

k_{sp} — jednostkowy koszt stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 (w zł/MW),

k_{zp} — jednostkowy koszt zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 (w zł/GJ),

B — wskaźnik udziału opłat stałych za usługi przesyłowe w łącznych opłatach za te usługi, którego wartość nie może być wyższa niż 0,3,

K_{ps} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła daną siecią ciepłowniczą od źródła ciepła do przyłączy (w zł),

N_{gp} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

$\sum N_s$ — sumę zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców przyłączonych do danej sieci ciepłowniczej, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

Q_{gp} — ilość ciepła sprzedanego w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 (w GJ),

k_{sw} — jednostkowy koszt stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 (w zł/MW),

k_{zw} — jednostkowy koszt zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 (w zł/GJ),

K_{pw} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji węzłów cieplnych obsługujących jeden obiekt, o których mowa w ust. 1 pkt 2 (w zł),

N_{gw} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

Q_{gw} — ilość ciepła sprzedanego w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 (w GJ),

k_{swg} — jednostkowy koszt stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 (w zł/MW),

k_{zww} — jednostkowy koszt zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 (w zł/GJ),

K_{pww} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji grupowych węzłów cieplnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 (w zł),

N_{gwg} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

N_{giz} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w MW),

Q_{gwg} — ilość ciepła sprzedanego w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 (w GJ),

k_{siz} — jednostkowy koszt stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 (w zł/MW),

k_{ziz} — jednostkowy koszt zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 (w zł/GJ),

K_{piz} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji zewnętrznych instalacji odbiorczych, o których mowa w ust. 1 pkt 4 (w zł),

Q_{giz} — ilość ciepła sprzedanego w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 (w GJ).

§ 23. 1. Koszty obsługi odbiorców, o których mowa w § 16 pkt 6, stanowią podstawę do obliczenia jednostkowych kosztów i bazowej stawki opłaty za obsługę odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem.

2. Jednostkowe koszty, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako iloraz kosztów obsługi odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem i zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców obsługiwanych przez to przedsiębiorstwo, według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy.

§ 24. 1. Koszty, na podstawie których są obliczane bazowe stawki opłat za przyłączenie do sieci, określa

się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia węzłów cieplnych, określonych w obowiązującym dla przedsiębiorstwa energetycznego planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy, dla okresu, na który jest opracowana taryfa.

2. Nakłady, o których mowa w ust. 1, obejmują w przypadku przyłączenia do:

- 1) sieci ciepłowniczej — nakłady na budowę odcinków rurociągów do ściany węzła cieplnego i wykonanie przejścia rurociągów przez tę ścianę oraz zainstalowanie w pomieszczeniu węzła cieplnego układu pomiarowo-rozliczeniowego, wraz z niezbędnymi rurociągami, osprzętem i armaturą oraz dokonaniem koniecznych połączeń, a w przypadku sieci ciepłowniczej, w której nośnikiem ciepła jest woda — także nakłady na zainstalowanie urządzenia regulującego natężenie przepływu nośnika ciepła,
- 2) zewnętrznych instalacji odbiorczych należących do przedsiębiorstwa energetycznego — nakłady na budowę odcinków rurociągów do ściany obiektu i wykonanie przejścia rurociągów przez tę ścianę oraz zainstalowanie w obiekcie:
 - a) urządzenia regulującego natężenie przepływu wody dostarczanej do instalacji centralnego ogrzewania w tym obiekcie oraz układu pomiarowo-rozliczeniowego na przyłączy do instalacji centralnego ogrzewania,
 - b) urządzeń, których wskazania będą stanowiły podstawę do określenia udziału tego obiektu w kosztach ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego, w celu podgrzania wody wodociągowej,
 - c) niezbędnych rurociągów, osprzętu i armatury oraz koniecznych połączeń.

3. Jeżeli w pomieszczeniu węzła cieplnego instalowany jest na koszt odbiorcy prefabrykowany węzeł cieplny wyposażony przez producenta w układ pomiarowo-rozliczeniowy i urządzenie regulujące natężenie przepływu nośnika ciepła, nakłady, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obejmują tylko nakłady na budowę odcinków rurociągów i wykonanie przejścia tych rurociągów przez ścianę węzła cieplnego, wraz z niezbędnym osprzętem i armaturą oraz dokonaniem koniecznych połączeń.

4. Jednostkowe koszty, stanowiące podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za przyłączenie, oblicza się według wzoru:

$$k_p = 0,25 K_p : L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- k_p — jednostkowe koszty, stanowiące podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za przyłączenie, określone dla danego rodzaju przyłączy (w zł/m),
- K_p — średnioroczne nakłady inwestycyjne, o których mowa w ust. 1—3, dla danego rodzaju przyłączy (w zł),

L_p — średnią w roku łączną długość odcinków rurociągów dla danego rodzaju przyłączy, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w ust. 1 (w m).

§ 25. 1. Ceny i stawki opłat, o których mowa w § 7, ustala się jako bazowe ceny i stawki opłat na podstawie jednostkowych kosztów obliczonych w sposób określony w § 18—24.

2. Przy ustalaniu wysokości cen i stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się uwzględnienie zysku, którego wysokość wynika z analizy nakładów na przedsięwzięcia inwestycyjne ujęte w planach, o których mowa w § 15 ust. 2, przy zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

3. W odniesieniu do cen za zamówioną moc cieplną, stawek opłat abonamentowych, stawek opłat stałych za usługi przesyłowe i stawek opłat za obsługę odbiorców w taryfie ustala się również ich raty miesięczne, stanowiące 1/12 ich wartości.

4. Na wniosek odbiorcy, dla którego zamówiona moc cieplna nie przekracza 30 kW, przedsiębiorstwo energetyczne może, w umowie sprzedaży ciepła, określić sposób ustalania:

- 1) średniej ceny ciepła, wyrażonej w złotych za GJ, zamiast ustalonej w taryfie ceny za zamówioną moc cieplną i ceny ciepła,
- 2) średniej stawki opłaty za usługi przesyłowe, wyrażonej w złotych za GJ, zamiast ustalonej w taryfie stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe i stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe.

§ 26. 1. W celu określenia dopuszczalnego poziomu cen i stawek opłat dla pierwszego roku stosowania taryfy przedsiębiorstwo energetyczne oblicza dla prowadzonej działalności gospodarczej, związanej z zaopatrzeniem w ciepło, średnie wskaźnikowe ceny i stawki opłat, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) dla pierwszego roku stosowania taryfy, według wzorów:

$$C_{\text{swct}} = (O_{\text{tN}} + O_{\text{tc}} + O_{\text{tn}}) : Q_{\text{rs}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_{swct} — średnią wskaźnikową cenę ciepła w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł/GJ),
- O_{tN} — sumę opłat za zamówioną moc cieplną w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczoną jako suma iloczynów:

- bazowych cen za zamówioną moc cieplną i wielkości zamówionej mocy cieplnej, o której mowa w § 18 ust. 2,
- dwunastu bazowych stawek opłat miesięcznych dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i wielkości zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali, o których mowa w § 20 ust. 2, oraz

- dwunastu bazowych stawek miesięcznych opłat za zamówioną moc cieplną i wielkości zamówionej mocy cieplnej, o której mowa § 20 ust. 3,
- odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa cena (w zł),
- O_{tc} — sumę opłat za dostarczone ciepło w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczoną jako suma iloczynów:
- bazowych cen ciepła i ilości ciepła, o której mowa w § 18 ust. 2,
- siedmiu bazowych stawek opłat sezonowych dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i wielkości zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali, o których mowa w § 20 ust. 2, oraz
- bazowych stawek opłat za ciepło i ilości ciepła, o której mowa w § 20 ust. 3,
- odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa cena (w zł),
- O_{tn} — sumę opłat za nośnik ciepła w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczoną jako suma iloczynów bazowych cen nośnika ciepła i ilości nośnika ciepła, o której mowa w § 19 ust. 2 — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa cena (w zł),
- Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ);

$$O_{swpt} = (O_{tsp} + O_{tzp} + O_{ta}) : Q_{rs}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{swpt} — średnią wskaźnikową stawkę opłaty za usługi przesyłowe w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł/GJ),
- O_{tsp} — sumę opłat stałych za usługi przesyłowe w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczonych jako iloczyn bazowych stawek opłat stałych za usługi przesyłowe i wielkości zamówionej mocy cieplnej, o których mowa w § 22 — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa stawka opłaty (w zł),
- O_{tzp} — sumę opłat zmiennych za usługi przesyłowe w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczonych jako iloczyn bazowych stawek opłat zmiennych za usługi przesyłowe i ilości ciepła, o których mowa w § 22 — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa stawka opłaty (w zł),
- O_{ta} — sumę opłat abonamentowych w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczonych jako ilo-

czyn bazowych stawek opłat abonamentowych i liczby punktów pomiarowych, o których mowa w § 21 ust. 2 — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa stawka opłaty (w zł),

- Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ);

$$O_{swot} = O_{to} : Q_{rs}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{swot} — średnią wskaźnikową stawkę opłaty za obsługę odbiorców w pierwszym roku stosowania taryfy (w zł/GJ),
- O_{to} — sumę opłat za obsługę odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem w pierwszym roku stosowania taryfy, obliczonych jako iloczyn bazowych stawek opłat za obsługę odbiorców i zamówionej mocy cieplnej, o której mowa w § 23 ust. 2 — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, dla której ustalana jest średnia wskaźnikowa stawka opłaty (w zł),
- Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ),

2) dla roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy, według wzorów:

$$C_{swcp} = P_w : Q_{rs}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_{swcp} — średnią wskaźnikową cenę ciepła w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł/GJ),
- P_w — sumę opłat za zamówioną moc cieplną oraz opłat za ciepło i za nośnik ciepła, uzyskanych przez przedsiębiorstwo energetyczne oraz nie zrealizowanych przez odbiorców należności z tego tytułu, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł),
- Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ);

$$O_{swpp} = P_p : Q_{rs}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{swpp} — średnią wskaźnikową stawkę opłaty za usługi przesyłowe w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł/GJ),

P_p — sumę opłat stałych i opłat zmiennych za usługi przesyłowe oraz opłat abonamentowych uzyskanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, a także nie zrealizowanych przez odbiorców należności z tego tytułu, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł),

Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ);

$$O_{swop} = O_{po} : Q_{rs}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{swop} — średnią wskaźnikową stawkę opłaty za obsługę odbiorców, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł/GJ),

O_{po} — sumę opłat za obsługę odbiorców uzyskanych przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem, a także nie zrealizowanych przez odbiorców należności z tego tytułu, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (w zł),

Q_{rs} — sumę ilości ciepła sprzedanego odbiorcom, w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy — odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej (w GJ).

2. Średnie wskaźnikowe ceny i stawki opłat oblicza się bez uwzględniania bonifikat i upustów oraz opłat z tytułu niedotrzymania warunków umowy lub nielegalnego pobierania ciepła.

3. Średnie wskaźnikowe ceny i stawki opłat obliczone dla pierwszego roku stosowania taryfy nie mogą przekroczyć wartości obliczonej według wzoru:

$$C_{swt} = C_{swp} [1 + (RPI - X_w) : 100]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{swt} — średnią wskaźnikową cenę lub stawkę opłaty, obliczoną dla pierwszego roku stosowania taryfy, równą odpowiednio C_{swct} , O_{swpt} , O_{swot} (w zł/GJ),

C_{swp} — średnią wskaźnikową cenę lub stawkę opłaty, obliczoną dla roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy, równą odpowiednio C_{swcp} , O_{swpp} , O_{swop} (w zł/GJ),

RPI — średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (w %),

X_w — współczynnik korekcyjny, ustalany dla danego rodzaju działalności gospodarczej, prowadzo-

nej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie zaopatrzenia w ciepło, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania tego przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej w pierwszym roku stosowania taryfy w stosunku do roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy (w %).

§ 27. 1. W przypadku nowo tworzonego przedsiębiorstwa energetycznego lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, podstawę do określenia jednostkowych kosztów, o których mowa w § 18—23, stanowią koszty planowane dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej, a dla określenia jednostkowych kosztów i stawek opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 24, koszty wynikające z planu rozwoju tego przedsiębiorstwa w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na ciepło w okresie, na który jest opracowywana taryfa, z uwzględnieniem analiz porównawczych z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi.

2. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, oblicza średnie ceny wskaźnikowe w sposób określony w § 26, jeżeli nowa działalność gospodarcza stanowi kontynuację dotychczas prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, a w szczególności gdy działalność ta jest wynikiem:

- 1) przekształceń własnościowych,
- 2) likwidacji źródła ciepła i zastąpienia go innym źródłem ciepła,
- 3) zmiany rodzaju paliwa w istniejącym źródle ciepła.

§ 28. 1. W okresie stosowania taryfy, nie krótszym niż dwa lata, ceny i stawki opłat ustalone na pierwszy rok jej stosowania przedsiębiorstwo energetyczne może dostosowywać do zmieniających się warunków prowadzenia działalności gospodarczej w sposób określony w ust. 2.

2. Dostosowywanie cen i stawek opłat, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od ich wprowadzenia jako obowiązujących i nie częściej niż co 12 miesięcy, a wysokość tych cen i stawek opłat oblicza się według wzoru:

$$C_{sn} = C_{sb} [1 + (RPI - X_t) : 100]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} — nową cenę lub stawkę opłaty,

C_{sb} — dotychczas stosowaną cenę lub stawkę opłaty przed zmianą, która dla pierwszych 12 miesięcy stanowi bazową cenę lub stawkę opłaty, a dla kolejnych 12 miesięcy stanowi cenę lub stawkę opłaty po jej ostatniej zmianie,

RPI — średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określony w komunikacie Pre-

zesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (w %),

X_r — współczynnik korekcyjny, ustalany dla danego rodzaju działalności gospodarczej, prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie zaopatrzenia w ciepło, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania tego przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej w następnym roku w stosunku do poprzedniego roku stosowania taryfy (w %).

3. Okres stosowania taryfy nie może być dłuższy od okresu obowiązywania współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w ust. 2 lub w § 26 ust. 3.

§ 29. 1. W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, możliwa jest zmiana taryfy wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy lub przez zawarcie umów, o których mowa w § 4 ust. 2, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tych zmian.

2. Jeśli ochrona interesów odbiorców wymaga subsydiowania niektórych grup taryfowych, przedsiębiorstwo energetyczne może wprowadzić ceny i stawki opłat dla subsydiowanych grup taryfowych, których poziom nie może być wyższy, w stosunku do ostatnio stosowanych cen i stawek opłat, o więcej niż 1,25-krotności średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczeń

§ 30. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne zakupi ciepło w innym przedsiębiorstwie energetycznym w celu sprzedaży tego ciepła odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej lub korzysta z usług przesyłowych świadczonych przez inne przedsiębiorstwo energetyczne, w rozliczeniach prowadzonych na podstawie zawartych między tymi przedsiębiorstwami umów sprzedaży ciepła i umów o świadczenie usług przesyłowych stosuje się:

- 1) opłatę za zamówioną moc cieplną — stanowiącą iloczyn mocy cieplnej zamówionej przez inne przedsiębiorstwo energetyczne i ceny za zamówioną moc cieplną dla określonego nośnika ciepła; opłata ta jest pobierana w 12 ratach miesięcznych,
- 2) opłatę za ciepło — stanowiącą iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła, i ceny ciepła dla określonego nośnika ciepła; opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono ciepło,
- 3) opłatę za nośnik ciepła — stanowiącą iloczyn ilości tego nośnika, ustalonej na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowa-

nego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych, i ceny nośnika ciepła dla danej sieci ciepłowniczej; opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono nośnik ciepła,

- 4) opłatę stałą za usługi przesyłowe — stanowiącą iloczyn mocy cieplnej zamówionej przez inne przedsiębiorstwo energetyczne i stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej sieci ciepłowniczej; opłata ta jest pobierana w 12 ratach miesięcznych,
- 5) opłatę zmienną za usługi przesyłowe — stanowiącą iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła, i stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej sieci ciepłowniczej; opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono ciepło.

§ 31. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi rozliczenia z odbiorcami ciepła, odpowiednio do zakresu świadczonych usług dla poszczególnych grup taryfowych, na podstawie odczytów wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, zainstalowanych na przyłączach do węzłów cieplnych lub zewnętrznych instalacji odbiorczych albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, określonych w umowie o przyłączenie, umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych, z wyłączeniem lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6.

2. W rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami przez wytwórcę ciepła stosuje się opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła, a w przypadku:

- 1) lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie miesięcznych i sezonowych stawek opłat,
- 2) źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za zamówioną moc cieplną i stawek opłat za ciepło.

3. W rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami przez wytwórcę i dystrybutora ciepła stosuje się opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła, cen nośnika ciepła oraz stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe i stawek opłat abonamentowych, a w przypadku:

- 1) lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie miesięcznych i sezonowych stawek opłat,
- 2) źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za zamówioną moc cieplną i stawek opłat za ciepło,
- 3) zakupu ciepła od innego przedsiębiorstwa energetycznego — opłaty obliczane na podstawie cen i stawek opłat ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, od którego kupowane jest ciepło sprzedawane odbiorcom, z wyłączeniem stawek opłat abonamentowych.

4. W rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami przez dystrybutora ciepła stosuje się opłaty obliczane na podstawie:

- 1) ustalonych w taryfie stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe i stawek opłat abonamentowych,
- 2) cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła, ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez wytwórcę ciepła lub wytwórcę i dystrybutora ciepła, od którego kupowane jest ciepło sprzedawane odbiorcom.

5. W przypadku gdy dystrybutor ciepła kupuje ciepło od innego dystrybutora lub wytwórcy i dystrybutora, w rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami ciepła stosuje się także opłaty obliczane na podstawie stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, ustalonych przez innego dystrybutora lub wytwórcę i dystrybutora ciepła, od którego jest kupowane ciepło sprzedawane odbiorcom.

6. W rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem stosuje się opłaty za obsługę odbiorców obliczane na podstawie stawek opłat ustalonych w taryfie oraz opłaty obliczane na podstawie:

- 1) cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła, ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez wytwórcę ciepła lub wytwórcę i dystrybutora ciepła, od którego jest kupowane ciepło sprzedawane odbiorcom,
- 2) stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez dystrybutora lub wytwórcę i dystrybutora ciepła, świadczącego usługi przesyłowe dla przedsiębiorstwa obrotu ciepłem.

§ 32. Przedsiębiorstwo obrotu ciepłem wyodrębnia w fakturze wystawionej odbiorcy opłaty obliczone na podstawie cen lub stawek opłat:

- 1) ustalonych przez to przedsiębiorstwo w taryfie dla ciepła,
- 2) ustalonych przez inne przedsiębiorstwa energetyczne, z którymi prowadzi rozliczenia w obrocie ciepłem.

§ 33. Rodzaje opłat pobieranych od odbiorców ciepła oraz podstawy i sposób ich obliczania powinny być określone w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych. Wysokość tych opłat oblicza się w następujący sposób:

- 1) miesięczna rata opłaty za zamówioną moc cieplną, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 ceny za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej lub stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej zasilanej ze źródła ciepła, o którym mowa w § 7 ust. 7,
- 2) opłata za ciepło, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego na przyłączy do węzła cieplnego lub zewnętrznych instalacji odbiorczych albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji

urządzeń i instalacji określonych w umowach, oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej lub stawki opłaty za ciepło dla danej grupy taryfowej zasilanej ze źródła ciepła, o którym mowa w § 7 ust. 7,

- 3) opłata za nośnik ciepła, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór nośnika ciepła, stanowi iloczyn ilości nośnika ciepła dostarczonego do napełniania i uzupełnienia ubytków wody w instalacjach odbiorczych, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w węźle cieplnym, oraz ceny nośnika ciepła dla danej grupy taryfowej,
- 4) miesięczna rata opłaty stałej za usługi przesyłowe, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej,
- 5) opłata zmienna za usługi przesyłowe, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego na przyłączy do węzła cieplnego lub zewnętrznych instalacji odbiorczych albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji określonych w umowach, oraz stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej,
- 6) miesięczna rata opłaty abonamentowej, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn liczby punktów pomiarowych i 1/12 stawki opłaty abonamentowej dla danej grupy taryfowej,
- 7) miesięczna rata opłaty za obsługę odbiorców, pobierana przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej i 1/12 stawki opłaty za obsługę odbiorców dla danej grupy taryfowej.

§ 34. W przypadku odbiorców zasilanych z lokalnych źródeł ciepła, nie wyposażonych w układy pomiarowo-rozliczeniowe, o których mowa w § 7 ust. 6, rodzaje opłat pobieranych od odbiorców ciepła oraz podstawa i sposób ich obliczania powinny być określone w umowie sprzedaży ciepła, a wysokość tych opłat oblicza się w następujący sposób:

- 1) opłata miesięczna, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn stawki opłaty miesięcznej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali w obiektach odbiorcy,
- 2) opłata sezonowa, pobierana przez 7 miesięcy sezonu grzewczego, stanowi iloczyn stawki opłaty sezonowej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali w obiektach odbiorcy.

§ 35. 1. W przypadku dostarczania ciepła do grupowego węzła cieplnego, obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, zawarte z odbiorcami umowy sprzedaży ciepła powinny określać rodzaje opłat pobieranych od tych odbiorców oraz podstawy ich obliczania.

2. O ile umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, oblicza się w następujący sposób:

- 1) miesięczne raty opłaty za zamówioną moc ciepłą, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn zamówionej mocy ciepłej dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 ceny za zamówioną moc ciepłą dla danej grupy taryfowej,
- 2) miesięczne raty opłaty stałej za usługi przesyłowe, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn zamówionej mocy ciepłej dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej,
- 3) miesięczne raty opłaty abonamentowej, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn liczby punktów pomiarowych dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 stawki opłaty abonamentowej dla danej grupy taryfowej,
- 4) opłata za dostarczone ciepło, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, jest obliczana w następujący sposób:
 - a) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne, opłatę za ciepło dostarczone:
 - w celu ogrzewania — oblicza się jako iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych na przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w obiektach danego odbiorcy, oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej,
 - w celu podgrzewania wody wodociągowej — oblicza się według wzoru:

$$O_{cwo} = Q_{wgcw} \times C_{wg} \times G_{cwo} : G_{scwo}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{cwo} — opłatę za ciepło dostarczone w celu podgrzewania wody wodociągowej, obliczoną dla danego odbiorcy (w zł),
- Q_{wgcw} — ilość ciepła dostarczonego do grupowego węzła ciepłego w celu podgrzewania wody wodociągowej, określoną na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w tym węźle (w GJ),
- C_{wg} — cenę ciepła dla danej grupy taryfowej (w zł/GJ),
- G_{cwo} — sumę odczytów wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody w obiektach danego odbiorcy (w m³),
- G_{scwo} — sumę odczytów wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody we wszystkich obiektach zasilanych z grupowego węzła ciepłego (w m³),

- b) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne, opłatę za ciepło oblicza się jako sumę iloczynów ilości ciepła dostarczonego w celu ogrzewania i w celu podgrzewania wody wodociągowej, ustalonej na podstawie

odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w węźle ciepłym, oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej,

- 5) opłata zmienna za usługi przesyłowe, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, powinna być obliczana:
 - a) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne — jako iloczyn stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej oraz łącznej ilości ciepła, ustalonej w sposób określony w pkt 4 lit. a),
 - b) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne — jako iloczyn stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej oraz łącznej ilości ciepła, ustalonej w sposób określony w pkt 4 lit. b),
- 6) opłata za nośnik ciepła, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór nośnika ciepła, dostarczonego do napełniania i uzupełnienia ubytków wody w instalacji centralnego ogrzewania, powinna być obliczana według wzoru:

$$O_{no} = G_{nwg} \times C_n \times N_{oo} : N_{owg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{no} — opłatę za nośnik ciepła, obliczoną dla danego odbiorcy (w zł),
- G_{nwg} — ilość nośnika ciepła dostarczonego do grupowego węzła ciepłego, w celu napełniania i uzupełnienia ubytków wody w połączonej z tym węźlem instalacji centralnego ogrzewania (w m³),
- C_n — cenę nośnika ciepła dla danej grupy taryfowej (w zł/m³),
- N_{oo} — sumę mocy ciepłej instalacji ogrzewania dla obiektów danego odbiorcy (w MW),
- N_{owg} — sumę mocy ciepłej instalacji ogrzewania dla wszystkich obiektów zasilanych z grupowego węzła ciepłego (w MW).

§ 36. 1. Opłatę za przyłączenie oblicza się jako iloczyn długości przyłącza i stawki opłaty za przyłączenie ustalonej w taryfie dla danego rodzaju przyłącza.

2. W przypadku grupowego węzła ciepłego, z którym połączone są instalacje odbiorcze zasilające obiekty więcej niż jednego odbiorcy, opłatę za przyłączenie grupowego węzła ciepłego do sieci ciepłowniczej, ustaloną w sposób określony w ust. 1, dzieli się między poszczególnych odbiorców proporcjonalnie do ich udziału w obciążeniu grupowego węzła ciepłego według wzoru:

$$O_{po} = O_{pwg} \times N_o : N_{wg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{po} — opłatę za przyłączenie dla danego odbiorcy,
- O_{pwg} — opłatę za przyłączenie grupowego węzła ciepłego do sieci ciepłowniczej,

N_o — zamówioną moc cieplną dla obiektów danego odbiorcy (w MW),

N_{wg} — zamówioną moc cieplną dla wszystkich obiektów obsługiwanych przez grupowy węzeł cieplny (w MW).

§ 37. 1. W przypadku uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, w okresie braku prawidłowego pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, wysokość opłat ustala się w sposób określony w rozporządzeniu, o ile umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej.

2. W przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, ilość ciepła dostarczonego w okresie braku prawidłowego pomiaru oblicza się według wzoru:

$$Q_b = [Q_{ow} (t_w - t_b) : (t_w - t_o) + Q_{cwt}] \times h_b : h_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Q_b — ilość ciepła dostarczonego w okresie braku prawidłowego pomiaru (w GJ),

Q_{ow} — ilość ciepła zależną od warunków atmosferycznych, dostarczoną na ogrzewanie i wentylację w miesięcznym okresie rozliczeniowym przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego (w GJ),

Q_{cwt} — ilość ciepła niezależną od warunków atmosferycznych, dostarczoną na podgrzewanie wody wodociągowej i na cele technologiczne w miesięcznym okresie rozliczeniowym przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego (w GJ),

t_w — normatywną temperaturę ogrzewanych pomieszczeń (w °C),

t_b — średnią temperaturę zewnętrzną w okresie braku prawidłowego pomiaru (w °C),

t_o — średnią temperaturę zewnętrzną, w miesięcznym okresie rozliczeniowym, przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego (w °C),

h_b — liczbę dni w okresie braku prawidłowego pomiaru,

h_o — liczbę dni, w miesięcznym okresie rozliczeniowym, przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego wprowadza się uzgodnioną przez strony korektę odczytów wskazań tego układu, a jeżeli uzgodnienie tej korekty nie jest możliwe, ilość ciepła dostarczonego w okresie nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego oblicza się w sposób określony w ust. 2.

4. Jeżeli nie można ustalić liczby dni w okresie braku prawidłowego pomiaru, ilość dostarczonego ciepła oblicza się, począwszy od dnia rozpoczęcia okresu rozliczeniowego do dnia usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

5. Żądanie odbiorcy sprawdzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne prawidłowości wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub zawiadomienie o jego

wadliwym działaniu nie zwalnia odbiorcy od obowiązku terminowego regulowania bieżących należności za usługi związane z zaopatrzeniem w ciepło.

6. Odbiorca pokrywa koszty zażądane przez niego sprawdzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego w przypadku, gdy nie stwierdzono błędów wskazań większego od określonego w odrębnych przepisach dla danej klasy dokładności ani innych wad powodujących nieprawidłowe działanie tego układu.

§ 38. 1. W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymania przez odbiorcę warunków umowy, wysokość opłat, o ile umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej, ustala się w następujący sposób:

1) jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne bez zmiany postanowień umowy:

a) zwiększyło obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczyło jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła i zamówioną moc cieplną przyjmuje się obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła,

b) zmniejszyło obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczyło jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za zamówioną moc cieplną przyjmuje się zmniejszone natężenie przepływu,

c) podniosło temperaturę dostarczanego nośnika ciepła i przekroczyło jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się temperaturę nośnika ciepła, w wysokości określonej w umowie,

d) obniżyło temperaturę dostarczanego nośnika ciepła i przekroczyło jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się obniżoną temperaturę nośnika ciepła,

2) jeżeli odbiorca bez zmiany postanowień umowy:

a) zwiększył obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczył jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła i zamówioną moc cieplną przyjmuje się zwiększone natężenie przepływu nośnika ciepła,

b) zmniejszył obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczył jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za:

— ilość dostarczonego ciepła — przyjmuje się zmniejszone natężenie przepływu nośnika ciepła,

— zamówioną moc cieplną — przyjmuje się obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła,

c) podniósł temperaturę zwracanego nośnika ciepła i przekroczył jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się temperaturę nośnika ciepła, która jest zgodna z warunkami umowy,

d) obniżył temperaturę zwracanego nośnika ciepła i przekroczył jej dopuszczalne odchylenie, do ob-

liczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się obniżoną temperaturę nośnika ciepła.

2. Sprawdzenie dotrzymywania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców i dotrzymywania przez odbiorcę warunków umowy w zakresie określonym w ust. 1 jest dokonywane na podstawie średniego natężenia przepływu i temperatury nośnika ciepła:

- 1) w okresie doby — gdy nośnikiem ciepła jest woda,
- 2) w ciągu godziny — gdy nośnikiem ciepła jest para.

3. O ile umowa nie stanowi inaczej, średnie natężenie przepływu i średnia temperatura nośnika ciepła, o których mowa w ust. 2, stanowią podstawę do ustalania opłat za zamówioną moc cieplną i ciepło oraz opłaty stałej i zmiennej za usługi przesyłowe, pobieranych za miesiąc, w którym stwierdzono niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymanie przez odbiorcę warunków umowy.

§ 39. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty w przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne warunków umowy w zakresie:

- 1) terminów rozpoczęcia i zakończenia dostarczania ciepła w celu ogrzewania,
- 2) planowanych przerw w dostarczaniu ciepła w okresie letnim.

2. Wysokość bonifikat, o których mowa w ust. 1, jeżeli umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej, ustala się w następujący sposób:

- 1) gdy rozpoczęcie lub zakończenie dostarczania ciepła w celu ogrzewania nastąpiło z opóźnieniem w stosunku do ustalonych standardów jakościowych obsługi odbiorców, bonifikata stanowi 1/30 miesięcznej opłaty za zamówioną moc cieplną dla obiektów, w których nastąpiło opóźnienie — za każdą rozpoczętą dobę opóźnienia,
- 2) gdy planowa przerwa w dostarczaniu ciepła w okresie letnim była dłuższa od ustalonych standardów jakościowych obsługi odbiorców, bonifikata stanowi 1/30 miesięcznej opłaty za zamówioną moc cieplną dla obiektów, w których nastąpiło przedłużenie przerwy w dostarczaniu ciepła — za każdą rozpoczętą dobę przedłużenia tej przerwy.

§ 40. Zamówiona moc cieplna jest ustalana przez odbiorcę co najmniej na okres 12 miesięcy i może być zmieniona wyłącznie w terminie ustalonym w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych.

§ 41. 1. Obliczeniowe natężenie przepływu w przyłączy do węzła cieplnego, a w przypadku grupowego węzła cieplnego, obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, także w eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w tych obiektach, jest ustalane przez to przedsiębiorstwo na podstawie zamówionej mocy cieplnej przez danego odbiorcę i różnicy temperatury wody w warunkach obliczeniowych w następujący sposób:

- 1) temperaturę wody dostarczanej do węzła cieplnego ustala się na podstawie tabeli regulacyjnej dla danej sieci ciepłowniczej, po uwzględnieniu strat

ciepła podczas przesyłania i wynikającego z tych strat obniżenia temperatury wody w przyłączy do tego węzła,

- 2) temperaturę wody dostarczanej do instalacji centralnego ogrzewania ustala się na podstawie danych projektowych dla tej instalacji,
- 3) obniżenie temperatury wody w przyłączy, o którym mowa w pkt 1, określa się w umowie sprzedaży ciepła lub umowie o świadczenie usług przesyłowych,
- 4) temperaturę wody zwracanej z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej ustala się dla warunków obliczeniowych, uwzględniając układ funkcjonalny tego węzła oraz optymalne wykorzystanie ciepła w zainstalowanych w nim urządzeniach,
- 5) różnicę temperatury wody dostarczanej do węzła cieplnego i zwróconej z tego węzła do sieci ciepłowniczej oblicza się, uwzględniając obowiązujący dla tej sieci wykres regulacyjny oraz schemat funkcjonalny i warunki cieplno-hydrauliczne dla tego węzła cieplnego.

2. Obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła dla danej sieci ciepłowniczej, określone na podstawie przyłączeniowej mocy cieplnej dla tej sieci, powinno być równe sumie obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła dla węzłów cieplnych przyłączonych do tej sieci i średnich strat nośnika ciepła w tej sieci, z tolerancją +5% i -5%.

3. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 2, nie jest spełniony, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje niezbędnej korekty przyłączeniowej mocy cieplnej dla sieci ciepłowniczej lub uzgadnia z odbiorcami korektę zamówionej mocy cieplnej i obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła dla węzłów cieplnych przyłączonych do tej sieci.

4. Obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła dla węzła cieplnego stanowi podstawę doboru urządzenia regulującego natężenie przepływu nośnika ciepła w przyłączy do tego węzła, a w przypadku grupowego węzła cieplnego, obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, także urządzeń regulujących natężenie przepływu wody w eksploatowanych przez to przedsiębiorstwo przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w tych obiektach.

§ 42. 1. Wielkość poboru mocy cieplnej oblicza się na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego:

- 1) przy dostarczaniu ciepła w postaci pary — jako średnią w ciągu godziny moc cieplną, obliczoną:
 - a) jako różnica odczytów wskazań ciepłomierza, dokonanych w odstępie jednej godziny,
 - b) na podstawie średniego w ciągu godziny natężenia przepływu, ciśnienia i temperatury pary dostarczanej ze źródła ciepła do sieci ciepłowniczej lub z sieci ciepłowniczej do węzła cieplnego oraz średniego w ciągu tej godziny natężenia przepływu i temperatury skroplin, zwracanych z sieci ciepłowniczej do źródła ciepła lub z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej,
- 2) przy dostarczaniu ciepła w postaci gorącej wody — jako średnią w ciągu doby moc cieplną, obliczoną:

- a) jako 1/24 różnicy odczytów wskazań ciepłomierza, dokonanych w odstępie 24 godzin,
- b) na podstawie średniego w ciągu doby natężenia przepływu i temperatury wody dostarczanej ze źródła ciepła do sieci ciepłowniczej lub z sieci ciepłowniczej do węzła cieplnego oraz średniego w ciągu tej doby natężenia przepływu i temperatury wody, zwracanej z sieci ciepłowniczej do źródła ciepła lub z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej.

2. Ograniczenie lub przekroczenie mocy cieplnej określa się jako różnicę między rzeczywistą mocą cieplną, określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i rzeczywistych parametrów nośnika ciepła dla aktualnych lub obliczeniowych warunków atmosferycznych, a mocą cieplną określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła, określonych w tabeli regulacyjnej dla tych samych warunków atmosferycznych.

3. Jeśli umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej, a ustalone w odrębnych przepisach standardy jakościowe obsługi odbiorców określające dopuszczalne odchylenia natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła są dotrzymywane przez przedsiębiorstwo energetyczne, wynikające z tych odchyłeń dopuszczalne ograniczenie mocy cieplnej wynosi w warunkach obliczeniowych:

- 1) przy dostarczaniu ciepła do sieci ciepłowniczej:
 - a) do 7% — gdy nośnikiem ciepła jest woda,
 - b) do 10% — gdy nośnikiem ciepła jest para,
- 2) przy dostarczaniu ciepła do węzła cieplnego:
 - a) do 10% — gdy nośnikiem ciepła jest woda,
 - b) do 17% — gdy nośnikiem ciepła jest para.

§ 43. 1. Jeśli z powodu niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców nastąpiło ograniczenie mocy cieplnej, odbiorcy przysługuje upust, o ile umowa nie stanowi inaczej, którego wysokość oblicza się w następujący sposób:

- 1) jeżeli ograniczenie mocy cieplnej wynosi do 40%, wysokość upustu oblicza się według wzorów:

$$S_u = S_{um} + S_{uc}$$

$$S_{um} = 0,25 (N_t - N_r) \times C_n \times h_p : 365$$

$$S_{uc} = 0,4 (N_t - N_r) \times 3,6 h_p \times C_c$$

- 2) jeżeli ograniczenie mocy cieplnej wynosi powyżej 40%, wysokość upustu oblicza się według wzorów:

$$S_u = S_{um} + S_{uc}$$

$$S_{um} = 0,5 (N_t - N_r) \times C_n \times h_p : 365$$

$$S_{uc} = 0,8 (N_t - N_r) \times 3,6 h_p \times C_c$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- S_u — łączny upust za ograniczenia w dostarczaniu ciepła,
- S_{um} — upust za ograniczenie mocy cieplnej,

S_{uc} — upust za nie dostarczone ciepło,

N_t — moc cieplną określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła określonych w tabeli regulacyjnej (w MW),

N_r — rzeczywistą moc cieplną, określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i rzeczywistych parametrów nośnika ciepła (w MW),

h_p — liczbę dni, w których wystąpiły ograniczenia w dostarczaniu ciepła, spowodowane niedotrzymaniem przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców,

C_n — cenę za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej (w zł/MW),

C_c — cenę ciepła dla danej grupy taryfowej (w zł/GJ).

2. Niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, o których mowa w ust. 1, wymaga potwierdzenia protokołem podpisanym przez obie strony.

3. W przypadku niestawienia się przedstawiciela jednej ze stron w uzgodnionym miejscu i czasie w celu sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 2, protokół może być sporządzony przez jedną ze stron oraz stanowi podstawę do dochodzenia upustów, o których mowa w ust. 1.

§ 44. Upusty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, obliczone w sposób określony w § 43 ust. 1, na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w grupowym węźle cieplnym, obsługującym obiekty więcej niż jednego odbiorcy, dzieli się między poszczególnych odbiorców proporcjonalnie do ich udziału w obciążeniu grupowego węzła cieplnego według wzoru:

$$U_o = U_{wg} \times N_o : N_{wg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

U_o — upust dla danego odbiorcy,

U_{wg} — upust obliczony na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego w grupowym węźle cieplnym,

N_o — zamówioną moc cieplną dla obiektów danego odbiorcy (w MW),

N_{wg} — zamówioną moc cieplną dla wszystkich obiektów zasilanych z grupowego węzła cieplnego (w MW).

§ 45. 1. W przypadku gdy ciepło jest pobierane bez zawarcia umowy sprzedaży ciepła lub umowy o świadczenie usług przesyłowych, przedsiębiorstwo energetyczne obciąża nielegalnie pobierającego ciepło opłatami, których wysokość oblicza się na podstawie pięciokrotności cen za zamówioną moc cieplną i ciepło oraz stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, określonych w taryfie dla grupy taryfowej o podobnym charakterze, oraz:

- 1) wielkości nielegalnie pobranej mocy cieplnej, ustalonej na podstawie wielkości obiektów, w których

ciepło pobierane jest bez zawarcia umowy, oraz zamówionej mocy cieplnej dla podobnych obiektów,

- 2) wielkości nielegalnie pobranego ciepła, ustalonej na podstawie wielkości pobranej mocy cieplnej, o której mowa w pkt 1, i średniego czasu jej wykorzystania dla podobnych obiektów.

2. W przypadku gdy ciepło jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy taryfowej. Opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpił pobór ciepła niezgodnie z umową.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnie pobieranego ciepła, a w przypadku braku możliwości udowodnienia tego okresu — dla okresu jednego roku, jeśli umowa sprzedaży ciepła lub umowa o świadczenie usług przesyłowych nie stanowi inaczej.

4. Przekroczenie zamówionej mocy cieplnej z powodu zwiększenia przez odbiorcę natężenia przepływu nośnika ciepła powyżej obliczeniowego natężenia przepływu stanowi podstawę do ustalania przez przedsiębiorstwo energetyczne opłat za zamówioną moc cieplną w wysokości wynikającej z tego przekroczenia, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu,

w którym stwierdzono przekroczenie zamówionej mocy cieplnej przez odbiorcę.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 46. Taryfy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 555), dostosowane w zakresie opłaty za przyłączenie i opłaty za świadczenie usług przesyłowych do przepisów art. 7 ust. 5 i art. 45 ust. 5 ustawy nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2001 r.

§ 47. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998 r. w sprawie szczególnych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 132, poz. 867 i z 1999 r. Nr 30, poz. 291).

§ 48. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

1054

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 października 2000 r.

w sprawie określenia wzorów miesięcznych i rocznych informacji o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, o zatrudnieniu i kształceniu osób niepełnosprawnych lub o działalności na rzecz osób niepełnosprawnych.

Na podstawie art. 21 ust. 2f ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019, Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wzory miesięcznych i rocznych informacji odpowiednio o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, o zatrudnieniu i kształceniu osób niepełnosprawnych lub o działalności na rzecz osób niepełnosprawnych, składanych Zarządowi Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez

pracodawców zwolnionych z wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podstawie art. 21 ust. 2, 2a, 2b i 2e ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

2. Wzór informacji miesięcznej INF-1, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór informacji rocznej INF-2, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *L. Komotowski*